

τὰ ὅποια αὐτὸς ἐνέκρινεν !.. Ἀπόσυρε τὴν προκήρυξίν σου... ἄς λάβουν τὴν ἄδειαν οἱ ἐργάται νὰ ἐργασθῶσιν ἐκ νέου διὰ λογαριασμόν μας. Μάθε ὅτι οἱ Φράγκοι εἶνε ἔθνος ἰσχυρὸν καὶ θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον ν' ἀντιταχθῇ τις εἰς τοὺς σκοπούς των.

Ἡ μορφή τοῦ διοικητοῦ βαθμηδὸν ἐσκυθρόπασεν ἔτι μάλλον. Ἀγριον ἔχων τὸ βλέμμα, τὰ χεῖλη συνεσφιγμένα, τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς λαβῆς τοῦ ξίφους τοῦ ἠκρασθῆ τοὺς λόγους τοῦ Μαυρίκιου μετ' αὐξούσης ὀργῆς.

— Οἱ Φράγκοι εἶνε αὐθάδεις ! ἀνέκραξε τέλος μὲ φωνὴν βροντώδη· εἶνε ἀσθεεῖς, ἱερόσυλοι, ἀφοῦ ἔρχονται ν' ἀνασκάψωσι τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς πατρίδος μας, διὰ νὰ μᾶς ἀρπάσωσι τοὺς θησαυρούς, τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν εἰς τὴν μεγαλοφυῆαν τῆς φυλῆς μας... Οἱ θησαυροὶ αὐτοὶ ἀνήκουσιν εἰς ἡμᾶς δικαιοματικῶς... Δὲν θέλομεν πλέον νὰ τοὺς ἴδωμεν ἀποκομιζομένους εἰς ξένας χώρας... Ἄν δύνασαι νὰ τοὺς ἀνασκάψῃς ἀπὸ τὴν γῆν, θὰ τοὺς ἐκθάψῃς διὰ νὰ μᾶς τοὺς παραδώτῃς !.. Ναὶ τὸ γνωρίζω αὐτὸ ἀπὸ τὸν Χάριμ τῶν ὀφθαλμῶν. Ἡ πατρίς του, ἥτις εἶνε πολὺ ἰσχυροτέρα τοῦ Φραγκιστάν, θὰ μᾶς τοὺς ἄφινε.

— Νομίζεις ; εἶπεν ὁ Μαυρίκιος εἰρωνικῶς.
"Ἐπειτα συνέχεια X

ΕΞ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΝ

Ο ΝΕΟΣ ΙΩΝΑΣ

Ἡ διαμονὴ τοῦ Ἰωνᾶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν γαστέρα τοῦ κήτους παρέσχεν εἰς τοὺς ἀπίστους ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὕλην γέλωτος καὶ σκωμμάτων κατὰ τῶν ἀνοήτων, οἵτινες καταπίνουσι τοιαῦτα παραμύθια. Ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν οἱ σκῶπται καὶ οἱ ἄπιστοι θὰ εὐρεθῶσιν εἰς δύσκολον θέσιν. Τὸ παράδοξον συμβάν τοῦ Ἰωνᾶ τῆς Γραφῆς ἐπανελήθη καὶ ἐν ἔτει σωτηριῷ 1891 εἰς τινὰ Ἀγγλον ὀνόματι Ἰάκωβον Βάρτλεϋ, ὅστις κατ' αὐτὰς νοσηλεύεται ἐν τινι νοσοκομείῳ τοῦ Λονδίνου, ὅπου ἀκόμη δὲν συνήλθε καλὰ καλὰ ἐκ τῶν συγκινήσεών του.

Ἰδοὺ πῶς κατὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας συνέβη τὸ νέον τοῦτο θαῦμα.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον φαλινοθηρίς τις, εὐρισκομένη εἰς τὰς ἀκτὰς τῶν Φαλκλανδίων νήσων, ἔστειλεν ἄλιεῖς ἐπὶ δύο ἀκάτων, ἵνα συλλάβωσι μεγάλην τινὰ φάλαιναν, τὴν ὅποιαν εἶχον διακρίνη εἰς τὸν ὀρίζοντα. Οἱ ἄλιεῖς δὲν ἐδράδυναν νὰ συναντήσωσι τὸ κῆτος καὶ ἐτραυμάτισαν αὐτὸ θανάσιμος. Ἐνῷ δὲ ἐσφράδαζεν ἀγωνιώσα ἡ φάλαινα, ἀνέτριψε διὰ τῆς κινήσεως τῆς οὐρᾶς τὴν μίαν τῶν ἀκάτων. Οἱ ναῦται ἔπесαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλ' ἐσώθησαν ὑπὸ τῶν προσδραμόντων ἀνδρῶν τοῦ ἄλλου ἀκατίου, ἐκτὸς δύο. Ἐπὶ τέλους εὐρέθη τὸ πτώμα τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ πτώμα τοῦ ἄλλου ἐ-

στάθη ἀδύνατον νὰ εὐρεθῇ μεθ' ὅλας τὰς γενομένας ἐρεῖνας. Ὁ ἀπολεσθεὶς ἄλιεὺς ἦτο ὁ Ἰάκωβος Βάρτλεϋ.

Ὅταν ἡ φάλαινα ἔπαυσε νὰ σφραδάζῃ καὶ οἱ ἄλιεῖς ἐδεδαιώθησαν ὅτι εἶχεν ἀποθάνῃ, τὴν ἀνείλκυσαν εἰς τὴν φαλινοθηρίδα καὶ ἤρχισαν νὰ τὴν διαμελίσωσιν· ἡ ἀσχολία δὲ αὕτη διήρκεσεν ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἡμερονύκτιον. Ὅταν δὲ οἱ ἄλιεῖς ἔσχισαν τὸν στόμαχον τοῦ κήτους ἀνεκάλυψαν μετ' ἐκπλήξεως τὸν ἀπολεσθέντα σύντροφον αὐτῶν Ἰάκωβον Βάρτλεϋ, ζῶντα εἰσέτι καίπερ λιπόθυμον !

Οἱ ναῦται κατῳρθώσαν μετὰ πολλῆς δυσκολίας νὰ ἐπανκφέρωσιν εἰς τὰς αἰσθήσεις του τὸν νέον Ἰωνᾶν. Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ὁ Βάρτλεϋ κατελαμβάνετο ὑπὸ παροξυσμῶν μανίας καὶ ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τοῦ ἀποσπάσωσι λέξιν περὶ τοῦ παραδόξου συμβάντος. Μόνον μετὰ τριῶν ἐβδομάδων νοσηλείαν ὁ Ἰάκωβος Βάρτλεϋ ἀνέκτησε τὸ λογικόν του καὶ ἠδυνήθη ἐπὶ τέλους ν' ἀφηγηθῇ τί τοῦ συνέβη :

« Ἐνθυμοῦμαι κάλλιστα τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἡ φάλαινα μ' ἐπέταξεν εἰς τὸν ἄερα· ἔπειτα ἐδούλιαξα καὶ εὐρέθηκα εἰς μίαν θήκην ὀμαλὴν καὶ γλιστερὰν, ἡ ὅποια μὲ τὸ σφίξιμο καὶ τὸ χαλάρωμα ποῦ ἔκαμνε μ' ἐσπρωχνε ὅλο καὶ πῖδ βαθειά. Τοῦτο διήρκεσεν ὀλίγας στιγμὰς καὶ κατόπιν εὐρέθηκα εἰς ἓνα σάκκον πολὺ πλατύν. Ἐψαξα γύρω μου καὶ ἐνόησα ὅτι μὲ εἶχε καταπιεῖ ἡ φάλαινα καὶ ὅτι εὐρισκόμην εἰς τὸ στομάχι της. Ἡμποροῦσα ἀκόμη ν' ἀναπνέω, ἂν καὶ μετὰ μεγάλῃς δυσκολίας· ἤσθαι νόμην δὲ ἀνυπόφορον ζέστην καὶ ἐνόμισα ὅτι θὰ ἐψηνόμουν ζωντανός.

Ἡ φορικτὴ σκέψις ὅτι ἤμουν καταδικασμένος ν' ἀποθάνω εἰς τὴν κοιλίαν τῆς φαλαίνης μ' ἐδασάνιζε καὶ ἡ ἀγωνία μου ἐγένετο μεγαλειτέρα καὶ φοβεριτέρα ἔνεκα τῆς σιωπῆς καὶ τῆς ἡρεμίας, ἡ ὅποια ἦτο γύρω μου. Ἐπὶ τέλους ἐλιποθύμησα καὶ δὲν ἤσθαι νόμην πιά τὴν φορικτὴν μου θέσιν».

Ὁ Ἰάκωβος Βάρτλεϋ εἶνε γνωστὸς ὡς εἰς τῶν τολμηροτέρων φαλινοθηρῶν, ἀλλ' ἔνεκα τῶν συγκινήσεων, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἐν τῷ στομάχῳ τοῦ κήτους οὐ μόνον ἔχασε πρὸς στιγμήν τὸ λογικόν, ἀλλὰ κατέχεται ἀκόμη ὑπὸ δεινῶν παρακρούσεων. Ἐξακολουθεῖ, ἐπὶ παραδείγματι, ἀκόμη νὰ νομίζῃ ὅτι καταδιώκεται ὑπὸ τῆς φαλαίνης καὶ ὅτι καταπίνεται ὑπ' αὐτῆς.

Τὸ δέρμα τοῦ νέου Ἰωνᾶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ γαστρικοῦ ὕγρου τῆς φαλαίνης ἐγένετο ὅμοιον πρὸς περγαμηνήν. Ἐν τούτοις ἡ γενικὴ κατάστασις τῆς υγείας του δὲν ἔπαθε σπουδαίως.

Ὁ πλοίαρχος τῆς φαλινοθηρίδος διηγεῖται, ὅτι αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς φάλαιναὶ ἐξηρηθισμένοι καταπίνουσιν ἀνθρώπους, δὲν εἶνε σπάνιαι, ἀλλ' ἡ προκείμενη περίπτωσις εἶνε ἡ πρώτη, καθ' ἣν τὸ θῦμα ἐξέρχεται ζῶν ἐκ τοιαύτης φοβερᾶς δοκιμασίας.

Τίς οἶδεν ὅμως πόσοι θὰ χαρακτηρίσωσι τὸ ἀληθές τοῦτο γεγονός ὡς μῦθον. Ἀλλ' ἀφοῦ εὐρέθησαν ἀνθρώποι, οἵτινες δὲν ἐπίστευσαν τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰωνᾶ τῆς Γραφῆς, ὑποφέρεται ἂν ἡ ἀπιστία ἀντιτάξῃ τὴν κακολογίαν τῆς καὶ κατὰ τοῦ προκειμένου ἐπεισοδίου, τὸ ὅποιον εἶνε ἀπλοῦν καὶ ἀνευ ἀξιώσεων χρονογράφημα.